

CSURGO ÉS VIDEKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona.
Negyedévre: 2 korona
Egyes szám ára: 20 fillér.

Társ-szerkesztők:

DR. NAGY SÁNDOR,
ügyvéd.
DR. POÓR ERNŐ,

KIADÓHIVATAL:

Vágó Gyula könyvsajtója,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők
A hirdetések jutányosan számítjuk.

Az ifjuság.

Haladás, fejlődés, nagygyá érés az emberiség célja. Egy messzi ideális állapot felé tör, ahol a jó az igaz, a kultur vallás, e hármasszentsége, fog uralkodni. Akadályt leküzd, a gátokat áthágja s aki dörög utjába veti magát, azt szét morzsolja. Valamikor régen, hitvány szekéren dőcögött, ma gőz- és villánymasínán szágult előre.

Ezt mutatja a történelem, amely a nagy költő mondása szerint: a világ itélőszéke. A pártatlan Oló, könyörtelenül mond ítéletet. Időn, állapoton, eszméken, embereken, akik szerepeltek ha jól, ha rosszul. Erenél maradandóbb és szebb emléket állít a nagyoknak, de szégyen követ is emel mérföld mutóul a hátrahaladásnál.

Csak egy hibája volt eddig. A csatazaj kedves zene volt fülének, és zenészei, a harc fiak, kegyeltjei. A muzsa is csak asszony csoda-e ha a dudzadt izmok az erős, harcedzed alakok alakok tetszettek neki? Atörténelem, amint tanították, az országos verekedések, száraz idő rendje volt.

De nem volt művelődés történet, nem az eszmék erények fejlődésének története. Nem mutattja meg az emberiség haladásának azt a nagy utját, amelyet meg kellett tennie, míg, őskori, szinte állati állapotából, arra a bámulatba ejtő, alkotásában majdnem fel-

istri, magasságig emelkedni tudott. Pedig csak az ilyen történelem, termékenyíteti meg a lelkeket, melyik a gondolkodást és, teszi nem elfogultá és és durva lelkiéletűvé az embert, ismereti meg a benne szunnyadó és felhasználható csodás erőket.

Mindent abból az alkalomból mondjuk el, mert e közismert igazságoknak hangoztatása, egy köztéren szereplő, kétségtelen nagy qualiásu egyénre a hazaarulás vádját zúdította. Nem kisebb dolgokkal vádozták minthogy eladta a hazát, elsinkófolta gazmódon idegen kezre játszotta. S Levették volna a keresztvizet is róla, — ha valaha lett volna rajta. —

Eszmék mlyeket a tömegbe hajtának, mindig indulatokat keltenek fel, azért nem csoda ha a tömeg kész, hangoztatóját statialis úton, az első lámpásra felaggatni, hogy így ellenmondást nem törvén bebizonyítsa a magá igazát,

De itt a vádló nem a tudatlanságában tévelygő mob volt, hanem virágja az ifjuságnak, az egyetemi ifjak. Ez már jelenség. Ez más gondolkodásra készlet.

Hát láthatóság az, hogy akik majden hivatta vannak világhosszot terjeszteni, közvetlenül az életbelépés küszöbén, még így gondolkozzanak? Nem ők csak diskreditálni, akarnának. Mert eszméket az eszmék ellen nem vihetnek

barcba rágalmazni akarnak hogy így képtelenné tegyék hogy a tömeg előtt melyet oly könnyű az orránál fogva vezetni, bűnös színben tűntessék fel. Hiszen tudják ők is jól, hogy egy nyers, a durva ökölnék szentelt körben lehet eszmény vadság, mely nagy célok szolgálatába szegődök, de a változott, műveltebb állapot, igazabb, magassabbideálokat keres.

El kellene csüggednünk ha bennünk igazán hazánk jövőjénnk legszebb merénységeit látnók. Nem, nem ők azok akik korán szerepelnek, szinte félelmetes tekintéllyel tolják magukat a felszínre és kiforrott érdemű emberek felett könnyelműen pálcát törünk, akik félrevezetve félrevezetnek és saját lelkük kicsiny mértékével, akarják megmérni a legteljesebb egyéniségeket. Látnunk nemegy újabb időben a kiknek utja a korai uépszertés dőhos börtönbe vezetett. Rajtuk is beteljesedett a nagyratörő, szomorú béka sorsa amely addig fujta magát hogy ökörré legyen, miglen szét nem pukkadt.

A haza reménysége és bizalma az az ifjuság, mely fáradságos munkával, ismeretlenül, a tudás nagy kincseit az ismeretek capitalisát gyűjti addig míg a szereplés, a felhasználás ideje elérkezett. Az ifjuság a kifejlés a megérés kora. A tudomány pedig ingyen, vagy egy szép prédica tumért nem adódik. Nehéz fáradságos munká-

A „CSURGO ÉS VIDEKE” TÁRCAJA.

Cseke erdő.

Cseke erdő, de gyakran jutsz az eszembe,
Valahányszor nyári alkony száll kertemre.
Rég öröm, régi mámor elmúlt veled,
A nótámat hej de sokszor huzták benned!

Rózsaszínű fényvel borult az ég alja,
Szólt a zene, vidádoztunk, Rajta, rajta!!
Kotyi cigany hegedűje rezgett, tombolt,
Soha se lesz vege ennek. „Hogy volt! hogy volt!!“

Hej de vége lett a dalnak, vége, vége!
Kotyi cigany elvándorolt más vidékre.
Kivágták a Cseke erdőt már azóta,
Nem szól benne soha többé az a nóta!

Cseke erdő, de gyakran jutsz az eszembe!
Valahányszor nyári alkony száll kertemre
Ha fülembe zeng a régi nóta bűja:
Mintha a te elhullt lombod zugna, bűgna.

Béldnyé Halász Margit

Váratlanul.

A szerelem hatalmas mágnes, nemcsak azok szívet fűzi egymáshoz, kikkel játékát tzi, hanem más átkos hatalmakat is vonz

magához a legtitkosabb módon, így kelletkeznek azután az életben a legkülönösebb fordulatok, szerelmi drámák és a legváratlanabb meglepetések.

Kelen Aladárnak, a fiatal erdésztiisztnek, fogalma se volt arról, hogy az órák hirtelen gyorsabban járhatnak, ha a jövődőlbeli anyós a templomban van, misét halgatni és a bájos Klárikának édes anyja nem is sejtette eddig, hogy már jövődőlbeli velegénye van — ekkor közbelép a szerelemnek egyik titkosatos hatalma, mely gyorsabban végezteti létszélendő urámmal a misét, úgy hogy mamuska előbb érkezik haza, és amint ki akarja venni a kandalló mélyedésből a kávéjat, e szavakat hallja: „Ugy-e bár, Klárikám, „ha majd saját tűzhelyünk lez es te fogod sütni az ilyen gyönyörű fogoly madarakat, minónket ma löttem, minden falatért, melyet eszünk, egy-egy csókot, fogok kapui? Tudod, mit? Néhányat már most előlegezhetsz.“ Klárika, úgy látszik kész volt az volt az előlegnyújtásra — nem gondolt titkos hatalmakra — ekkor mint a menydörgés halatszott édes anyja szava:

„Na hiszen szépen vagyunk!“ S mint a tűzes kardu angval állott a fiatal szerelmek előtt; felelmes gerjesztő alak ez a máskor oly kedves, olyan kedves anya mely mintha az említett hatalomtól egészen el lenne bűvölve.

Borzalmassabb alakot a szerelmek

ebben a pillanatban nem is képzelhetek volna.

Mi következett a mama heves kifakadására — nem akarjuk elárulni — fogolypecsenye azonban nem volt. A helyett azonban éles szemű szomszédasszonyunk Klárikán kisirt szemeket vélték észre venni s állítólag látták, hogy a fiatal erdésztiiszt meglehetősen halványan és zavartan sompolygott ki a faluból.

A szerelem váratlan fordulatai azonban nem végződnek mindig tragikusan: Mondják, hogy Klárika mint Kelené asszonyosság egészen jól érzi magát és édes anyja aki egykor oly váratlanul toppant be a házba, nemcsak kiválóan jó nagymama, hanem — oh halljátok! — kedves anyós is.

Valahányszor pedig fogoly kerül az asztalra nemcsak jóízűen falatoznak belőle, hanem jóízűen kacagnak is azon a jeleneten amikor a nagymama egészen úgy viselte magát, mintha valóságos ördögi anyós volna.

Klárika pedig nem kénytelen levonni az előleget — hiszen nem is adta annak idején. Vajjon ha előlegezte volna csókjait — csakugyan levonta-e azokat most?

Az ember élettartama.

Az emberi élet tartama a legkülönfélébb befolyásoknak van alávetve. Két körülmény gyakorol leginkább reá befolyásokat az atörökös és életvokások. A gyer-

kával lehet csak valamire jutni. A korán szereplő ifju, hasonlít ahhoz a gyömolcsőhöz amelyet éretlenül vetek le a fáról. Fanyar élvezhetetlen.

Az után még egyet! A haza szeretete, az a rög imádata, amelyen születtünk, egyik legszebb gyöngye az érző emberi szívnek. De míg egyrésztől nem a hön dolgok exkluzív és esztelen bálványozásában áll, addig másrésztől van egy magasabb átfogott, csodásabb érzése: az emberszeretet. E kettő egymás mellett nemcsak, hogy szépen megfér de még ki is egészíti egymást. A tökéletes ember el nem lehet egyik nélkül sem.

Az ifjuság pedig tanuljon, politikával pedig csak annyiban foglalkozik amennyiben a tanterv előírja. Így majd több hasznát veszi a haza.

Sz. G.

A hét krónikája.

I.

Az esztendő két első hónapja mindenütt és mindenkor legmozgalmasabb.

A kaszinók, társaskörök, jótékonycélu egyesületek közgyűléseikben beszámolnak a múlt év eredményéről. Erőt merítendő a beköszöntött szentendőben megvalósulásra váró programhoz, hetről-here nagyokat mulatunk és áldozunk a jótékonyág oltárán azon határozott kikötéssel, hogy a beleptidijért élvezünk is valamit — legalább egy 6-8 programszámból álló hangversenyt . . . a táncrend se legyen mindennapi . . . a cigányt is jól meg kell fizetni, mert csak úgy húz lelkesedéssel és ha már van jól dotált, szolgálatra kész cigányunk, ki szivvel-lelkekkel húzza a talp alá valót, — akkor nem hiányoztatik a tükörfényesre „vixolt“ padló sem . . . mindezt megkívánhatjuk a jótékonyág szent nevében! — De hát azért ne panaszkodjunk az anyagias irány ijesztő terhódításáról! . . . A jótékonyág gyakorlása és a hatványozott élvezetek immár ikertestvérek, mert most ez a divat! Vajjon a jótékonyágnak ily irányu gyakorlása változni fog-e a divattal??

*

Végehez közeig immár a farsang, de azért hátra van még a legjava, a legjobb kedélyt mulatság, hol az öregek is meg ifjodnak; a bakfis lányok álma: a „Diák-hangverseny“, mely tegnap folyt le szép erkölcsifés anyagi

mekre nézve legjobb, ha atyjuk, amikor születnek, nem fiatalabb 25 és nem idősebb 40 évesnél és az anya élet kora a 35 évet meg haladja. Betegségek az átöröklésnél természetesen nagy szerepet játszanak, első sorban a tuberkulózis. Rakbetegeknél az átöröklés veszélye nem oly nagy mint a nagyközönség azt gyakran hiszi. A test súlyától is sok függ Aki fiatal korában kövér, hosszú életre nem igen számíthat, mert a kövér emberek betegséggel szemben ellentálló képességgel nem igen bírnak. Fontos az edény és idegrendszer állapota. Akinek finomabb uterei vannak, tovább fog élni, mint akinek uterei vastagfalúak. Túlságos élvezetek ártnak életüknek; sokkal kevesebben betegszenek meg a munkától mint az élvezetektől. A hivatás is befolyást gyakorol élettartamunkra.

Az élettartama a legutóbbi húsz év alatt az összes kulturállamokban növekedett. Ausztria Magyarországnak a halandóság ezer lakónál 32-ről 29-re, Hollandiában 21-ről, 18-ra apadt. Ez az örövendes eredmény természetesen első sorban a közegészségügyi berendezések javulásának köszönhető. Az életbiztosító társaságok adatai alapján kiszámították, hogy aki harmincadik évét betöltötte, nagy valószínűségei számíthat arra hogy a hatvanadikat is túléli.

Az élet tartalmára nagy befolyást gyakorol az étkezés módja. Hogy helyesen táplálkozunk nemcsak arra kell figyelünk hogy azokat az anyagot fogyasztjuk, melyekre erőnk és egészségünk fentartása céljából szükségünk van.

sikerrel. Jövő számunkban részleteesen fogunk róla beszámolni.

II.

Philharmonikus társaság és Dalárda:

Igazán kedélyes esteket íger számunkra a múlt hó 25-én megalakult „Philharmonikus társaság és Dalárda.“ A múlt heti számunkban közölt felhívás teljes sikerre vezetett; ugyanis a feuti időben szép számú — különösen hölgyekből álló közönség jött össze a fogimnásium zenetermében, hogy az alakulás feől tárgyaljon.

Dr. Hejjas Imre főgymn. tanár ur nyitotta meg a gyűlést üdvözlölvén a megjelenőket, majd előadta az alakítandó egylet szép és nemes célját és felkérdezte a megjelenőket ohajtják e a „Philharmonikus társaság és Dalárda“ megalakítását, mire — természetesen és különösen a hölgyek részéről „elenk“ — az urak reszeről pedig „dörgő“ eljenzés és helyeslés hangzott föl.

Erre kimondván elnököl Dr. Hejjas Imre tanár ur a társaság megalakulását, a gyűlés három bizottságot küldött ki és pedig egyet a Dalárda, egyet a zenekar szervezése végett. A kiküldött 3-ik bizottság pedig az alakult társaság alapszabályainak megszerkesztésével és az állandó szervezés előkészítésével bízott meg.

Az intéző bizottság *kizárólagosan* ez uton felszólítja mind azokat, a kik a kibocsátott felhívást aláírták és így a társaság tagjai sorába beleptek, hogy a *f. hó 5-én (szerdán) este 8 órakor a fogimnásium zenetermében tartandó ülésre* és egyuttal első ének- és zeneprobára — a melyen a kiküldött bizottságok is be fognak számolni — teljes számban megjelenni sziveskedjenek.

III.

A csurgói önkéntes tűzoltó testület 29-ik rendes évi közgyűlése.

Városunk legrégebbi és leghumánusabb intézményeinek egyike: az önk. tűzoltó-testület, múlt hó 26-án (vasárnap) tartotta rendes évi és egyuttal tisztújító közgyűlését tagjainak nagy számu részvétele mellett. — A közönség csodálatos módon magatartást tanusítj a testület iránt a mely pedig — nagyzás nélkül mondhatjuk aránylag egyike a Dunántul söt az egész ország legmintaszertibben szervezett ilyenemű testületének.

*

A midőn — alig felszázada, hogy a tűzoltó intézményt a nyugoti államok mintajára néhány kiváló emberbarát — köztük nagy Szécsényink fia gróf Szécsényi Ödön újsa, a konstantinápolyi tűzoltóhadosztály vezére modern alapon meghonosította,

Lehetséges, hogy étványunk teljes kielégítése mellett erőt nem adó ételeket élvezünk és viszont ehések maradunk, noha a táplálek erőnk megtartására elegendőnek bizonyul.

Az éhség és szomjuság egyénenként változó. Az ember általában többet eszik mint kellene, a bö lakomáknak csak csekély része szolgál tenyleg táplálkozásra.

Sokkal helyesebb az ételek minőségére mint bőségére figyelünk. Szükséges volna a az iskolában kitanítani, Poutos kísérletekből tudjuk hogy felnőtt munkáember napi szükségletét 120 gram fehérje, 50 gramm zsír és 400 gramm szénhydrát teljesen fedezik.

Mindennapi táplálekünknek tartalmaznia kellene e mennyiséget s ezért feleslegemket és leányunkat meg kellene tanítanunk elelmoszerünk tápanyagtartalmára, hogy az ételeket nemcsak ízlés, hanem szükség szerint is meg tudják válogatni.

E mellett a gyomor kellő kielégítésére és az ételek izléses elkészítésére is figyelemmel kell lennünk, mert a legtaplálabb étel kellő fűszerezés nélkül élvezhetetlen. A főszempont mind a mellett az élelmiszerek ügyes megválogatása legyen, mert e nélkül könnyen megeshetik, hogy a szervezett a felvett tápláleknel többet fogszasz s így saját erejét épségét veszélyezteti.

A fizikum épségben tartásán kívül természetesen fontos az élettartamra nézve az is, hogy kedélyünk izgalmakra nézve az legyen kitéve, mert csak így érhető el az emberek leghöbب vágya: a magas életkor.

Dr. F.

társadalmunk legjava, mágnaaink közül számosan felkaroltak ezt a „divatba jött sport“-ot és természetesen a tűzoltó intézmény is mint minden sport (sajnos, hogy annak tekintették) immár divatját multa.

A tűzoltót — ki nyugalmát, egészségét, söt gyakran életét is veszélyezteti felebarátja vagyona és elele megmentése végett — a legtöbb — magát intelligensnek nevező ember gúnynyal szokta illetni.

Talan egy kissé el is tertünk a tárgytól! mindenesetre jellemző vonasa ez a moderna társadalomnak.

*

Városunk tűzoltóságának múlt évi ténykedéséről és az elért eredményekről a közgyűlésen az elnököl parancsnok Reményi Samu számolt be.

Mint kiemelendő mozzanatot említi föl az óvárosi tűzoltó szakasz szervezését és ugyancsak az óvárosi részere egy küün fiók szertár alakítását és berendezését.

Az óvárosi szakasz szervezése folytán a tagok száma 53-ról 87-re szaporodott.

A testületnek van 4 tisztelbeli-7 alapító- és 49 partoló tagja.

Szakgyakorlat 16 ízben tartatott.

A testület 29 éves történetében egyedül álló a múlt esztendő. A város belterületén t. i. egyetlen tüzeset sem fordult elő, — a külterületen is csak egyetlen egy.

A pénztárnoki jelentésből megtudjuk, hogy a testület évi bevétele 2570 kor. 38 fill. kiadása 2315 kor. 99 fill. és így pénztári maradványa az év végen 254 kor. 39 fillér.

A testület összvagyonja megközelíti a 30000 koronát, — a melylyel alig dicsekedhetik még egy 4—5 ezer lakóssal bíró város tűzoltósága.

A tisztikar újból megválasztatott.

Dr. R. Z.

H i r e k

— **Tüzi lárma** verte föl múlt hó 31-én — pénteken — esti 1/4 10 órakor városunk piheuesre terő lakósságát. Özv. Műliernének a Györgytéren levő zsuppal fedett lakóházának utcái része gyuladt ki. A tűz néhány másodperc alatt lángba borította az egész tetőt; hatalmas lángoszlopok csapkodtak az ég felé. A kivonult tűzoltóságnak csupán a lokalizálás jutott feladataul, minthogy a szomszédos cserépel földtől épületek nem szorultak védelemre. A tüzet tűzoltóink csakhamar eloltották. Mint minden tüzesetnél, úgy ennel is sajnosan kellett tapasztalunk városunk nagy viz hiányát. A közkutak mellett épített vízmedencék az egyedüli vízforrásai az újváros legnagyobb részének, — de ezek közül is a legtöbb üres, és nincs is minden kut mellett ilyen gyűjtő medence. Reméljük, hogy megjön csakhamar az orvoslás!

— **Tanító egyesületek.** Megindult az üdvös. közoktatásügyünknek és a népoktatásnak kifejezhetlen nagy hasznára vált mozgulom, a mely a tanitók egyesületekbe tömörítése. — Megyéünk 554 tanítója közül alig tagja van tagja van az egyesületeknek ennek oka nem a közönyösség, hanem az anyagiak hiánya. A szegényebb sorsa tanító nem bírja sem a tagsági díj sem a gyűléslátogatásának 8—10 frtra sugó költségeinek fizetését. A költségeinek fizetését Miniszter az ügyet most akép rendezti, hogy a gyűlésekre menő azon tanitók ndpidiját, a kik állami, vagy díját, a kik állami vagy államilag segélyezett iskoláknál vannak alkalmazva — az állam fizeti: — A miniszter azonban elfeledkezett arról, hogy van olyan vármegye, hol a méltányos tagok csak hirtől ismerik és a hol a pontikai községek a felekezeti tanitók érdekivel edes keveset törődnek. A vármegyei közgyűlése ez ügyben előterjesztés lesz, remélhetőleg meg lesz a sikere!

— **Meghívó.** A berzencei fiatalság f. évi február hó 6-án Berzencén a „Szarvas“ vendéglő termeiben jótékonycélu zártkörű tánevigalmat rendez. Kezdeleste 9 órakor.

— **UJ vasut építés.** A kaposvárbacsi vasut építését a jövő tavasszal egész bizo-



nyosan megkezdik. Ezen vasut a „Zseliczség“ legnyomortabb közséit fogja összekötni Kaposvár városával, — így a szegény nép megélhetését nagyban elő fogja mozdítani de előnyös lesz mégara Kaposvárra is, mert folytonosan növekedő és népesebb város piaca részére egy eddig teljesen elszigetelt vidék terményeit szerzi meg.

— (Szólólevelek) Jól esik a tulmóderu s ferde világnézettel bíró irodalmi termékek közt ráakadni egy-egy oly könyvre, mely nem csak förlétszett magyaros hanem az egészséges, való életet is festi. Törkig vagyunk már a parfümmel toltott szalonnos elbeszélésekkel, melyben idegen nevé, ideges grófbölgyek igező pongyolában fogadják a látogatókat, kik szintén csak dróton rángatott szalonfigurák. A francia szerzőket utánozzák hazai írónk s nap nap után esapodár, házasságtörő asszonyok viselt dolgával rontják izlésünket. Olyan jól esik ilyenek után az olyan könyveket, mint a „Szólólevelek“ olvasni, mintha jó, friss falusi levegő csapna meg, telve madárdallal s zöld erdő illatával. Kálmán Dezső nem új író, egyházi téren nagy tekintélynek örvendő tola révén s mint novellista is a jelesek köze tartozik. A „Szólólevelek“ már negyedik elbeszélő köteté, az előbbieket hamar elkopkodták s a „Szólólevelek“-et is élvezettel olvashatja mindeaki aki szereti a szépet, jót, igazat. Megrendelhető a szerzőnél Kölesden (Tolna megye) két koronáért.

(B. H. M.)

— A Dunántúli siketnémái. A dunántúli vármegyék fő- és alispánjának avarásával felkes felhívás jelent meg, mely a társadalmat a kaposvári siketnema intézet, e humanus intézmény anyagi támogatására szólítja fel. A felhívás adatai közül közöljük a bennünket is érdeklő alábbiakat. Az országban 20.000 néma van, ezek közül a tanköteles mintegy 5000, A dunántúli megyék 2752 siketnémája közül a 554 a tankötelesskoru. E számok megrék megyék szerint így osztána meg: Somogy 312, 62, tk. 60. Tolna 209, tk. 42. Zala 545 tk. 109. Vas 338, tk. 68. Veszprem 212, tk. 42. Fehér 186 tk. 38. Győr 147, tk. 40. Moson 548 tk. 28. A kaposvári tanintézetet részben a kormány is támogatja, de fenntartásához a társadalom jóakaratu támogatása elengedhetetlen.

C s a r n o k.

Kedves barátom Imre!

Megilletődve vettem tudomást azon szomorú eseményről, mely teged a napokban „Csillag“ nevű kedvenc angol telivér páripádnak gyászos kimulta következtében ért. Tudom, hogy sajjó szívvvel állottál meg a nemes para hűt teteme felett s fájó könnyeket ejtél azon hantokra, amelyek őt örökre kizárták az élő nemzedek sorából. — De hát ilyen az isteni vezetés; a változhatatlanba bele kell nyugodnunk s elvégre is ma neki holnap neked mondja találóan a példabeszéd. — Porból lettél porrá leszesz írja a szentírás, azaz hogy csak a husa és a csontja, mert reményem a szegény párnak kiváló atlasz finomságu bőré a magyar ipar fejlesztése érdekében annak oltárára ajánlottad fel.

Végzetetlen sajnálak nagy veszteséged miatt s ha eszembe jut a fenkölt szellemű nemes párnak egész ölete, a széna szalma és kukorica szár elemesztése közben allandóan folytatott önzetlen társadalmi működése; a tők, arpa és zab iránti mérhetetlen, mondjuk a rajongásig vitt lángoló szeretete; az ostornyél és szőlő karó által rajta méltatlanul elkövetett sérelmekkel szembeni határtalan türelme, jósága, szelidsege, ugy öszintén meg kell vallanom, hogy a nemes para ily váratlan, élte legszebb viruló pontján történt gyászos kimulása nem csak rád, hanem szegény bazánk lötenyésztesére nézve is óriási veszteséget képez — mert vele kihalt a legnemesebb magyarba áttüretett apától származott horvát, egész telivér lo-család utolsó nemzedéke.

Valóban szomorú állapot, hogy ennek megkellett történnie, pedig midőn még a

napokban ott letem alkalmával a paedagogium ablaka alatt volt szerencsém vele találkozhatni még a legjobbat mertem reményleni; bár igaz szegény párnak szeméi már zavarosak voltak arca lángban egett, melle zihált s görcsös köhögés nyugtalanította, de azért járása még frisnek, elevennek mutatkozott s olykor-olykor hamisan mosolygott, sőt feléd egyet-egyed kacshintott is, s ezen tényekből azon meggyőződést alkottam magamban, hogy itt nem lehet valami komoly jellegű baj, hanem az egész nem egyéb mint egy egy kis influenza s valószínűleg szűretelés alkalmával hűthette meg magát.

Te magad is a legjobbat reményeltem — s épen ezért eltudom magamnak képzelni azt a mély fájdalmat, mint érezhetél akkor a midőn ajka utolsóit lehelve megszünt élni a párja mint köd elrepült a nagy végtelenségbe. — Hát még mily nagy lehetett fájdalmad akkor, a midőn szegényt bőrtől megszabadítottad; azt mondják, hogy ezen végtisztesség megadásában saját kezűleg nem vettél részt, pedig ha jól fontolóra vesszük a dolgot, ezt az egyet már igazán megérdemlette volna tőled, hiszen áltében oly sokszor érzékenyen tapogattad a bőrét.

Engedj meg kedves barátom, hogy ily hosszúra nyúlt akaratom ellenére is levelem, de miután jóembereimnek nem csak örömebea, de fájdalmában is osztozni szoktam, nem mulasztottam el, hogy vigasztaló szavaimat né intézem hozzád és súlyos fájdalmaid között.

Nyugodj meg a sors végzetébe,
És feledd el szegény örökre,
Hiszen még újra láthatod,
A másvilágon megfogolhatod.

3885 sz. tkvi 1901.

Árverési hirdetmény.

A csurgói takarékpénztár részvénytársaság végrehajtónak Kovács István és Kovács György bükkösi lakosok végrehajtást szenvedettek elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 250 k. tőke követelés és ennek 1901 évi szeptember 12 napjától járó 6 0/0 kamatai 4. k. 35 f. évási 1/3 0/0 váltódíj 44 k. 60 f. perit és végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 22 k. 60 f. és a mig felmerülő költségeinek kielégítése végett az 1881. LX. t. c. 1446 alapján és a 146 § értelmében a csurgói kir. járásbírósg terü letén levő a bükkösi 273 sz. tjkvben A. f. 505/a hrsz. (szántó a bükkösi dűlben) ingatlanokból Kovács István B. 5 rdsz. fele részt illetve az 1881. LX. t. c. 156 §-a alapján Horváth György 54 rdsz. fele rész illetőségére is tehát az egész ingatlanra 70 koronában Kovács Györgynek a bükkösi 7 számú telekjegyzőkönyvben A. f. 346/a hrsz. (szőlő az öreghegyen) ingatlanára 246 k-ban ugyancsak a bükkösi 323 sz. tjkvben A. f. 1—8 sor. 31/b. 101/a, 175/b, 208/b. 208/d 243/a, 253/b, 293/b, hrsz. ingatlanokból álló telki birtokára 666 k-ban;

ugyanitt A. II. 1—3 sorsz. 147/b. 246/b. és 442/b. hrsz. ingatlanokból álló telki birtokára 203 k-ban;

ugyanitt A. f. 348/2 hrsz. ingatlanára 996 k-ban;

az A. f. 348/5 hrsz. ingatlanára 256 k-ban még pedig az ezen A. I. A. II. A. f. 1—2 sorsz. ingatlanokra özv. Kovács Jánosné szül. Molnár Éva javára C. 8 rdsz. a bekebelezett özvegyi jog érintése nélkül, végül Kovács Györgynek a bükkösi 336 sz. tjkvben. A. f. 376/b. hrsz. (szőlő az öreghegyen) ingatlanból B. 1. rdsz. fele részt tevő illetőségére 440 k-ban ezzennel megállapított kikiáltási árban pedig az ezen ingatlanokra nézve esatlakozottnak kimondott magyar országos központi takarékpénztár részvény társaság korona 80 f. és járulékaiból álló.

Lauter Mórnak 160 k. s járulékaiból álló

a csurgói takarékpénztár r. t. végrehajtónak 340 k. és jár. 202 k. és jár. ugyancsak 202 k. és jár. 270 k. és jár. 250 k. és jár. 220 k. és járulékaiból álló

a somogy csurgói tktár r. t. vhaajta-

tónak 210 k. és jár. 290 k. és jár. 115 k. és járulékaiból álló

dr. Nagy Sándor ügyvédnek 72 k. és járulékaiból álló

a délzalai takarékpénztár r. t. vhaajtónak 400 k. s jár. ugyancsak 400 k. és jár.

Vatits Jánosné Szabó Rozi vhajtónak 200 k. és járulékaiból álló követelésének kielégítése végett is elrendeltetik.

Az árverés meptartása határidőül

1902. évi február hó 28-ik napján d. e. 9 órakor

Bükkösd község házához tüzetik ki.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10 0/0 vagyis 7 k.-t, 24 k. 60 f. 66 k. 60 ft, 20 k. 30 ft, 99 k. 60 ft, 25 k. 60 ft, és 44 koronát, készpénzben avagy az 1881. LX. t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi November 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügy miniszteri rendelet: 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 LX. t. cz. 170§ a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az első az árverés napjától 30 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, minden egyes vétel álló részlet után az árverés napjától számítandó 5 0/0 kamatokkal együtt az 1881 évi december 6-án 39415 I. M. sz. a. kelt rendeletben előírt módon a csurgói kir. adóhivatal mint bírói letét pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Csurgó 1901 évi szeptember hó 12-én A kir. járásbírósg mint tkvi. hatóság.

CSILLAG kir. albiró

1714. sz. tkvi 1901

Árverési hirdetményl kivonat.

A csurgói járásbírósg, mint telekönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a délzalai takarékpénztár részvénytársaság végrehajtónak — Horváth Vendel és János bükkösi lakosok végrehajtást szenved k elleni 360 kor tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében csurgói járásbírósg területén levő Bükkösd községben fekvő, a bükkösi 24 sz. tjkvben A. I. 1.—10. sor. rdsz. 1/4 telekből Horváth Vedel és Horváth János B. 11-12 rdszám alatt 1/2 részt kitevő illetőségére 691 koronában a bükkösi 196. számú telekjegyzőkönyvben A. f. 365/a, hrsz. (szőlő az öreg hegyen) ingatlanból Horváth Vendel B. 8. rdszám alatt 1/5-ed részt kitevő illetőségére 1698 koronában, — Horváth Jánosnak a bükkösi 102. számú telekjegyzőkönyvben A. f. 365/b. 1 hrsz. (szőlő az öreghegyen) ingatlanára 86 koronában, ugyaneunek a bükkösi 271 számú tjkvben A. I. 1—7 sorsz. 1/8-ad telkre 310 koronában; az ugyanitt A. f. 269/a hrsz. (szőlő a hegyaljai dűlőben) ingatlanára 86 koronában, Horváth Vendelnek a bükkösi 269 számú telekjegyzőkönyvben A. f. 131/a hrsz. ingatlanára 59 koronában Horváth Jánosnak a bükkösi 305 számú telekjegyzőkönyvben A. f. 449/a hrsz. (szőlő présház és rét a gesztenyés hegyen) ingatlanára 364 koronában; — továbbá Horváth Jánosnak a bükkösi 264 számú telekjegyzőkönyvben A. f. 236. hrsz. (szántó a kismező dűlőbe ingatlanból) 2/6-od rész illetőségére, egyuttal azonban az 1881. évi LX. törvénycikk 156 §-a alapján Horváth József Ferencz, Mihály és ifju Horvát István társatululjonosok illetőségére is, tehát az egész ingatlanra 30 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban még pedig a bükkösi 296 számú telekjegyzőkönyvben C. 19 rdsz, alatt, a bükkösi 196 számú telkjegyzőkönyvben C. 10 rdszám alatt Horváth Vendel B. 11, illetve B. 8 rdsz. illetőségére kiskoru Horváth Rozália javára bekebelezett lakás, tartás és ruházás kikötményének érintése nélkül a esatlakozottnak kimondott magyar központi takarékpénztár részvénytársaság 232 korona és járulékaiból álló a somogy-

